

Advies van het Comité van de Regio's over de „Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement tot vaststelling van een kaderprogramma voor solidariteit en beheer van de migratiestromen voor de periode 2007-2013”

(2006/C 115/10)

HET COMITÉ VAN DE REGIO'S,

GEZIEN de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement tot vaststelling van een kaderprogramma voor solidariteit en beheer van de migratiestromen voor de periode 2007-2013 (COM(2005) 123 final),

GEZIEN het op 6 april 2005 genomen besluit van de Europese Commissie om het Comité, overeenkomstig de eerste alinea van art. 265 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, over dit onderwerp te raadplegen,

GEZIEN het besluit van het bureau van 22 februari 2005 om de commissie „Externe betrekkingen” met het opstellen van een advies over dit onderwerp te belasten,

GEZIEN zijn advies van 7 juli 2005 over het Groenboek inzake een EU-aanpak voor het beheer van de economische migratie (CdR 82/2005 fin),

GEZIEN zijn ontwerpadvies (CDR 144/2005 rév.1) dat op 15 september 2005 door de commissie „Externe betrekkingen” werd goedgekeurd (rapporteur: de heer **Paleologos**, lid van de gemeenteraad van Livadia (GR/PSE),

OVERWEGENDE hetgeen volgt:

met dit solidariteitsprogramma wordt een nieuw beleidsinstrument aangereikt voor de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht voor alle inwoners van de Unie;

het Comité wil zich inzetten voor alle Europese beleidsmaatregelen op het vlak van vrijheid, veiligheid en recht, maar heeft ook oog voor de nationale, regionale en lokale behoeften; het is immers zaak tot een evenwichtige verdeling van de lasten te komen;

door de wisselwerking tussen aantrekkingskracht en afstotingskracht blijven migranten uit de minst ontwikkelde en onveilige landen overal ter wereld in de Unie toestromen; criminele netwerken, racistische en xenofobe ideeën en bewegingen en de mazen in het administratieve netwerk maken het moeilijk deze migratiestromen in goede banen te leiden en staan sociale en economische integratie in de weg, wat zowel ten koste gaat van de migranten zelf als van de samenlevingen van de landen van vertrek en ontvangst;

de Unie houdt zich steeds meer bezig met beleidsmaatregelen en acties; hiervoor moeten ook de nodige financiële middelen en instrumenten beschikbaar worden gesteld;

de vergrijzing en de afname van de beroepsbevolking zullen de immigratie waarschijnlijk nog doen toenemen; er zullen steeds meer migranten nodig zijn om tegemoet te komen aan de behoeften van een uitgebreide Unie;

het kaderprogramma levert een solide wettelijke basis voor de participatie van de lokale en regionale overheden; zo wordt bepaald dat elke lidstaat overeenkomstig zijn vigerende nationale regels en gebruiken, een partnerschap moet aangaan met door hem aangewezen autoriteiten en lichamen, met name de bevoegde regionale, lokale, stedelijke en andere overheden;

heeft tijdens zijn op 16 en 17 november 2005 gehouden 62e zitting (vergadering van 16 november) met algemene stemmen het volgende advies aangenomen.

1. Standpunten van het Comité van de Regio's

1.1 Het Comité is ingenomen met het voorstel van de Commissie voor de vaststelling van een kaderprogramma voor solidariteit en het beheer van migratiestromen voor de periode 2007-2013.

1.2 Het Comité erkent de betekenis en de reikwijdte van de wereldwijde migratie, en het belang daarvan voor diversiteit en ontwikkeling, met name op lokaal vlak. Het is dan ook een groot voorstander van de coördinatie van de immigratie-,

asiel- en integratiemaatregelen binnen de Unie, en zeker binnen de uitgebreide Unie.

1.3 Ook erkent het Comité dat een algemeen en duurzaam EU-beleid voor het beheer van de migratiestromen moet worden uitgestippeld. Daarbij dient te worden gedacht aan de veiligheid aan de grenzen, een doeltreffende bescherming van personen die internationale bescherming behoeven, een efficiënte terugkeerregeling voor onderdanen van derde landen die illegaal op het Europese grondgebied verblijven, en de integratie van legale migranten in het economische, sociale, culturele en politieke leven.

1.4 Het nationale bestuursniveau is bevoegd voor de uitwerking en tenuitvoerlegging van de wetgeving, terwijl de lokale en regionale overheden zich moeten bezighouden met het onthaal, de vestiging en de integratie van immigranten. De lokale en regionale autoriteiten vervullen hierbij een belangrijke rol: zij zijn o.m. bevoegd voor ruimtelijke ordening, huisvesting, onderwijs en de arbeidsmarkt, stuk voor stuk beleidsterreinen die de integratie rechtstreeks kunnen beïnvloeden en een rol kunnen spelen in de bevordering van sociale samenhang, maatschappelijke integratie en de duurzaamheid van de samenleving.

1.5 De lokale en regionale autoriteiten zien zichzelf als een cruciale schakel in het solidariteitsnetwerk en willen helpen de oorzaken van migratie weg te nemen; dat kan door versterking van de financiële samenwerking en de uitwerking van een gemeenschappelijke strategie om grensoverschrijdende regionale en nationale samenwerking op het gebied van het beheer van migratiestromen aan te moedigen. Doordat zij bevoegdheden hebben op het gebied van migratie, immigratie en integratie en zij als beheerders of eigenaars verantwoordelijk zijn voor infrastructuurvoorzieningen, kunnen lokale en regionale overheden een leidende rol spelen bij de preventie, de financiering en het beheer van migratiestromen.

1.6 In de EU is het veelal het nationale niveau dat de beschikking krijgt over de belastingopbrengsten, terwijl de kosten van sociale uitsluiting van immigranten moeten worden opgebracht door het lokale niveau. Het gebrek aan overleg tussen de verschillende niveaus kan een optimale benutting van de middelen in de weg staan. Door dit soort lasten beter te verdelen zouden de inspanningen van de Unie meer vruchten afwerpen.

1.7 a) Vrouwen worden zowel op grond van hun geslacht als op grond van hun etnische afkomst gediscrimineerd. Door rekening te houden met de genderproblematiek kunnen gerichtere en doeltreffendere maatregelen voor het beheer van migratiestromen worden genomen. Men kan niet genoeg benadrukken hoe belangrijk vrouwen zijn voor het welslagen van integratie, omdat ze vaak het directe aanspreekpunt zijn als het gaat om de kinderen in het gezin.

b) Om het migratiebeleid tot een succes te maken mag niet alleen naar het economische aspect worden gekeken. Immigratie biedt nieuwe kansen die het leven van de individuele burgers kunnen verrijken. Daarnaast beschikken migranten ook over vaardigheden die voor de Unie in het algemeen waardevol kunnen zijn.

c) Raad en Commissie moeten vaker gebruikmaken van de kennis die lokale en regionale overheden hebben opgebouwd gedurende de tientallen jaren dat deze concreet bezig zijn geweest met de praktische uitvoering van het immigratiebeleid.

1.8 a) Wil men de financiële middelen voor een gemeenschappelijk migratiebeleid doelmatig besteden, dan moet rekening worden gehouden met de verschillen tussen regio's. Er moeten stimulansen worden verleend voor het zoeken naar flexibele oplossingen en de lokale en regionale overheden moeten voldoende speelruimte krijgen.

b) In het kader van de discussie over het toekomstige Europese cohesiebeleid zou de Commissie aandacht moeten schenken aan de inspanningen van sommige regio's waar de steun uit de structuurfondsen dreigt te worden beknot, terwijl het aantal immigranten er de laatste jaren behoorlijk is gestegen. Het gaat hierbij in het bijzonder om grote steden.

1.9 Immigratie alleen zal op lange termijn niet volstaan om het tekort aan arbeidskrachten in de EU op te vangen. Het Comité verwijst in dit verband naar zijn advies over de bijdrage van ouderen aan de arbeidsmarkt.

1.10 Er moeten dringend strategieën worden uitgewerkt voor de grote groep immigranten die er om economische, sociale en politieke redenen niet in slaagt toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt.

1.11 Het probleem van het grote aantal illegaal in de EU werkende en levende arbeidskrachten moet doeltreffend worden aangepakt. Zo kunnen mechanismen worden ontwikkeld waarmee immigranten die de geldende immigratiewetgeving overtreden, eventueel de kans krijgen om hun status zonder overwegen gelegaliseerd te krijgen, zeker als blijkt dat hun illegale status te wijten is aan bestuurlijke onvolkomenheden of de specifieke geopolitieke situatie van de lidstaat in kwestie. Het moet gaan om eenmalige uitzonderingsmaatregelen, waarbij de volgende voorwaarden dienen te worden vervuld: a) gegarandeerde menswaardige opvang, b) er moet duidelijk worden gesteld dat illegale immigratie niet acceptabel is; c) er dient krachtig te worden opgetreden tegen mensenhandel en maatschappelijke uitsluiting; en d) er moet een efficiënte regelgeving komen en er dienen daadkrachtige beleidsmaatregelen te worden genomen om legale arbeidsimmigratie aan te moedigen.

1.12 Erkend moet worden hoe belangrijk het is voor de individuele immigrant om werk te hebben en in zijn eigen onderhoud te kunnen voorzien. Dit moet worden gestimuleerd. Nog afgezien van de economische aspecten dragen ondernemerschap en de bedrijvigheid van kleine ondernemingen bij tot een positieve sociale ontwikkeling. Als mogelijkheden worden geboden tot het oprichten en runnen van een eigen bedrijf, zal dit een gunstige invloed hebben op de integratie. Van overheidswege zou dit dan ook meer moeten worden ondersteund.

1.13 Het is een goede zaak dat er in de EU meer waardering komt voor de creatieve vermogens en de ondernemerszin van immigranten. Het is van vitaal belang voor het welslagen van integratie dat zich mensen aandienen met ondernemersinitiatief en dat er nieuwe bedrijven worden gestart. Hiermee wordt ook in belangrijke mate bijgedragen aan de verwezenlijking van de Lissabonstrategie.

1.14 De inspanningen die niet-gouvernementele organisaties in nauwe samenwerking met de lokale en regionale overheden verrichten, moeten worden gewaardeerd, en hun programma's, die erop gericht zijn vaart te zetten achter beleidsmaatregelen en acties op migratiegebied (zoals de integratie van immigranten in het politieke en maatschappelijke leven van het land), verdienen steun.

1.15 Het Comité is ingenomen met het besluit tot oprichting van een Europees vluchtelingenfonds, en vooral met de bepaling inzake de integratie van de betrokken bevolkingsgroepen. Het Comité wijst erop dat het overgrote deel van de acties die in aanmerking komen voor steun — het gaat hier zowel om de verbetering van het onthaal als om de integratie van vluchtelingen — tot het bevoegdheidsgebied van de lokale en regionale autoriteiten behoren.

1.16 Ook staat het Comité achter het besluit tot oprichting van een Fonds voor de buitengrenzen. Het herinnert eraan dat sommige regio's aan de buitengrenzen van de Unie door hun ligging indirect schade lijden op het vlak van ontwikkeling en sociale samenhang. Deze situatie moet in het besluit weerspiegeld worden.

1.17 Het mislukken van de integratie in de Europese Unie is voor een deel te wijten aan het feit dat de lokale en regionale overheden niet betrokken zijn geweest bij de uitstippeling van het beleid. Deze overheden staan het dichtst bij de burgers, maar de gevolgen van de uitvoering van het beleid op lokaal niveau zijn onvoldoende in aanmerking genomen en meestal zelfs veronachtzaamd.

1.18 Als we willen dat er iets terecht komt van de sociale samenhang, moet de integratieproblematiek in het beleid op alle terreinen worden meegenomen. Het communautaire immigratie- en integratiebeleid moet aansluiten op de meer horizontale doelstellingen die de EU nastreeft op het gebied van sociaal beleid, economisch beleid, buitenlands beleid en ontwikkelingsbeleid. Het zal ook in overeenstemming moeten zijn met fundamentele Europese waarden als gelijke kansen voor iedereen, mensenrechten, menselijke waardigheid, verdraagzaamheid en respect voor verscheidenheid, alsmede met de anti-discriminatiemaatregelen en de doelstelling van meer maatschappelijke participatie.

1.19 Integratie is iets wat de hele maatschappij aangaat. Zowel de immigranten zelf als de plaatselijke bevolking zullen zich moeten inspannen om duurzame sociale samenhang en duurzame groei tot een realiteit te maken.

1.20 Het Comité geeft toe dat kwesties die verband houden met de arbeidsmarkt van cruciaal belang zijn voor de integratie van immigranten, maar ziet een en ander liever in een breder perspectief, omdat de mate van integratie daarnaast nog afhangt van een aantal andere factoren, zoals sociale achtergrond, opleiding, talenkennis en mate van maatschappelijke participatie. Een succesvolle integratie van immigranten is een stap op weg naar een samenleving waarin iedereen zijn eigen plaats heeft, wat niet alleen in het belang van het betrokken individu is maar ook in dat van de plaatselijke gemeenschap en de maatschappij in het algemeen.

1.21 Het Comité betreurt het dat in het programma onvoldoende aandacht wordt besteed aan de situatie van de bijna 500.000 asielzoekers in de Europese Unie die nog altijd wachten op een beslissing omtrent hun verblijfsvergunning of een vergelijkbare beslissing en die voor het overgrote deel buiten de reguliere arbeidsmarkt staan.

1.22 Er bestaat een kloof tussen het belang dat op nationaal niveau wordt gehecht aan het opvullen van de leemten op de arbeidsmarkt door immigranten, en de inspanningen van het lokale niveau om iets te doen aan uitsluiting, marginalisering en xenofobie. Deze kloof kan alleen worden gedicht door uitbreiding van overleg en samenwerking tussen alle betrokken niveaus.

1.23 Acties en beleidsmaatregelen die gericht zijn op de geleidelijk invoering van formeel stemrecht, waardoor immigranten meer bij het democratische leven zouden worden betrokken, moeten centraal staan in het solidariteitsprogramma.

1.24 Het Comité schaaft zich achter het besluit tot oprichting van een Terugkeerfonds, en wijst erop dat een geïntegreerd terugkeerbeleid mede gebaseerd moet zijn op een regionale parameter, zeker gezien de inspanningen van de lokale en regionale overheden aan de EU-grenzen om regelingen voor vrijwillige terugkeer tot een succes te maken.

2. Aanbevelingen van het Comité van de regio's

2.1 Het is van cruciaal belang een evenwichtig beleid uit te stippelen dat een gelijkmatig niveau van legale migratie verzekert, illegale migratie ontmoedigt, en de strijd aanbindt tegen mensensmokkel en -handel. Ook beklemtoont het Comité het belang van migratie als instrument om het tekort aan geschoold personeel aan te vullen en verzoekt het de Europese Raad op dit gebied doeltreffende beleidsmaatregelen te ontwikkelen, met inbegrip van aanwerving van derdelanders voor wetenschappelijk onderzoek.

2.2 De lokale en regionale autoriteiten moeten nauwer worden betrokken bij de uitwerking en tenuitvoerlegging van het asielbeleid. Daartoe kan worden gedacht aan uitbreiding van het toepassingsgebied van doelstelling 3 (territoriale samenwerking en het nieuwe nabuurschapbeleid) van de Structuurfondsen voor de periode 2007-2013. Ook zou het Comité graag zien dat er voor doeltreffende coördinatie wordt gezorgd tussen de gemeenschappelijke multilaterale programma's die in het kader van deze doelstelling ten uitvoer worden gelegd en de bilaterale actieplannen die onder het nabuurschapbeleid vallen.

2.3 Van kapitaal belang is dat de lokale en regionale overheden in de praktijk worden betrokken bij de uitwerking en tenuitvoerlegging van de acties van de vier structuurfondsen, zodat de horizontale bepaling inzake partnerschap geen dode letter blijft.

2.4 Bij de inspanningen om de migratiestromen in goede banen te leiden moet meer aandacht uitgaan naar de acties en maatregelen op het gebied van onderwijs; dit is met name belangrijk voor de integratie van migranten en vluchtelingen.

2.5 Het CvdR stelt voor de volgende specifieke horizontale bepalingen op te nemen:

Aanbeveling 1

Artikel 3

Tekst van de Commissie (COM(2005) 123 fin — 2005/0049 (COD))	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 3</i></p> <p style="text-align: center;">Specifieke doelstellingen</p> <p>1. Het fonds draagt bij tot de volgende specifieke doelstellingen:</p> <p>a) het vaststellen en verbeteren van de organisatie en de tenuitvoerlegging van een geïntegreerd terugkeerbeleid door de lidstaten;</p> <p>(b) het versterken van de samenwerking tussen de lidstaten in het kader van een geïntegreerd terugkeerbeleid en de tenuitvoerlegging ervan;</p> <p>(c) het bevorderen van een doeltreffende en uniforme toepassing van gemeenschappelijke normen inzake terugkeer overeenkomstig de beleidsontwikkeling op dit gebied.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 3</i></p> <p style="text-align: center;">Specifieke doelstellingen</p> <p>1. Het fonds draagt bij tot de volgende specifieke doelstellingen:</p> <p>(a) het vaststellen en verbeteren van de organisatie en de tenuitvoerlegging van een geïntegreerd terugkeerbeleid door de lidstaten, met name door waar nodig mechanismen voor samenwerking tussen de nationale, de regionale en de lokale autoriteiten op te zetten;</p> <p>(b) het versterken van de samenwerking tussen de lidstaten in het kader van een geïntegreerd terugkeerbeleid en de tenuitvoerlegging ervan;</p> <p>(c) het bevorderen van een doeltreffende en uniforme toepassing van gemeenschappelijke normen inzake terugkeer overeenkomstig de beleidsontwikkeling op dit gebied.</p>

Motivering

Aangezien op dit Commissievoorstel de medebeslissingsprocedure van toepassing is, moet het Comité concrete wijzigingen voorstellen, en daarbij het model van het EP aanhouden.

Aanbeveling 2

Artikel 4, lid 1

Tekst van de Commissie (COM(2005)123 fin — 2005/0049 (COD))	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p style="text-align: center;">Subsidiabele acties in de lidstaten</p> <p>1. Acties die betrekking hebben op de in artikel 3, lid 1, onder a), vastgestelde doelstelling en in het bijzonder de volgende acties, komen voor steun uit het fonds in aanmerking:</p> <p>(a) het vaststellen en verbeteren van een doeltreffende, stabiele en blijvende operationele samenwerking tussen de instanties van de lidstaten en consulaire diensten en immigratiediensten van derde landen om terugkeerdocumenten voor onderdanen van derde landen te verkrijgen en om snelle en geslaagde uitzettingsprocedures te garanderen;</p> <p>(b) het bevorderen en vergemakkelijken van vrijwillige terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, in het bijzonder door middel van programma's voor begeleide vrijwillige terugkeer om de duurzaamheid van de terugkeer te garanderen;</p> <p>(c) het vereenvoudigen en tenuitvoerleggen van gedwongen terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen om de geloofwaardigheid en integriteit van het immigratiebeleid te versterken en om de detentie van personen die wachten op hun gedwongen uitzetting in te korten.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p style="text-align: center;">Subsidiabele acties in de lidstaten</p> <p>1. Acties die betrekking hebben op de in artikel 3, lid 1, onder a), vastgestelde doelstelling en in het bijzonder de volgende acties, komen voor steun uit het fonds in aanmerking:</p> <p>(a) het vaststellen en verbeteren van een doeltreffende, stabiele en blijvende operationele samenwerking tussen de instanties van de lidstaten en consulaire diensten en immigratiediensten van derde landen om terugkeerdocumenten voor onderdanen van derde landen te verkrijgen en om snelle en geslaagde uitzettingsprocedures te garanderen;</p> <p>(b) het bevorderen en vergemakkelijken van vrijwillige terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, in het bijzonder door middel van programma's voor begeleide vrijwillige terugkeer om de duurzaamheid van de terugkeer te garanderen;</p> <p>(c) het vereenvoudigen en tenuitvoerleggen van gedwongen terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen om de geloofwaardigheid en integriteit van het immigratiebeleid te versterken en om de detentie van personen die wachten op hun gedwongen uitzetting in te korten.</p> <p>(d) acties ter verbetering van de coördinatie tussen de nationale, regionale, lokale, stedelijke en andere autoriteiten.</p>

Motivering

Aangezien op dit Commissievoorstel de medebeslissingsprocedure van toepassing is, moet het Comité concrete wijzigingen voorstellen, en daarbij het model van het EP aanhouden.

Aanbeveling 3

Artikel 4, lid 2

Tekst van de Commissie (COM(2005)123 fin — 2005/0049 (COD))	Wijzigingsvoorstel van het CvdR
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p style="text-align: center;">Subsidiabele acties in de lidstaten</p> <p>(...)</p> <p>2. Acties die betrekking hebben op de in artikel 3, lid 1, onder b), vastgestelde doelstelling en in het bijzonder de volgende acties, komen voor steun uit het fonds in aanmerking:</p> <p>(a) samenwerking bij het verzamelen van informatie over het land van herkomst en het verstrekken van die informatie aan potentiële repatrianten;</p> <p>(b) samenwerking bij de ontwikkeling van doeltreffende, stabiele en blijvende werkrelaties tussen de instanties van de lidstaten en consulaire diensten en immigratiediensten van derde landen om consulaire bijstand te vergemakkelijken inzake het verkrijgen van terugkeerdocumenten voor onderdanen van derde landen en om snelle en geslaagde uitzettingsprocedures te garanderen;</p> <p>(c) ontwerp en tenuitvoerlegging van gezamenlijke geïntegreerde terugkeerprogramma's, inclusief gezamenlijke programma's voor vrijwillige terugkeer voor specifieke landen en regio's van herkomst, vorig verblijf of doorreis</p> <p>(d) studies over de huidige situatie en mogelijkheden om de administratieve samenwerking tussen lidstaten op het gebied van terugkeer te verbeteren alsook over de rol die internationale en niet-gouvernementele organisaties in deze context moeten spelen</p> <p>(e) uitwisseling van informatie, bijstand en adviesverlening op het vlak van terugkeer van bijzonder kwetsbare groepen;</p> <p>(f) organisatie van studiebijeenkomsten voor mensen uit de praktijk over beproefde methoden waarbij de nadruk wordt gelegd op specifieke derde landen en/of regio's;</p> <p>(g) gezamenlijke maatregelen die de opvang van overgenomen personen in landen van herkomst, vorig verblijf of doorreis mogelijk maken;</p> <p>(h) gezamenlijke ontwikkeling van acties om de duurzame herintegratie van personen in het land van herkomst of vorig verblijf te garanderen;</p> <p>(i) gezamenlijke maatregelen voor de monitoring van de situatie van repatrianten en de duurzaamheid van hun situatie na hun terugkeer</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p style="text-align: center;">Subsidiabele acties in de lidstaten</p> <p>(...)</p> <p>2. Acties die betrekking hebben op de in artikel 3, lid 1, onder b), vastgestelde doelstelling en in het bijzonder de volgende acties, komen voor steun uit het fonds in aanmerking:</p> <p>(a) samenwerking bij het verzamelen van informatie over het land van herkomst en het verstrekken van die informatie aan potentiële repatrianten;</p> <p>(b) samenwerking bij de ontwikkeling van doeltreffende, stabiele en blijvende werkrelaties tussen de instanties van de lidstaten en consulaire diensten en immigratiediensten van derde landen om consulaire bijstand te vergemakkelijken inzake het verkrijgen van terugkeerdocumenten voor onderdanen van derde landen en om snelle en geslaagde uitzettingsprocedures te garanderen;</p> <p>(c) ontwerp en tenuitvoerlegging van gezamenlijke geïntegreerde terugkeerprogramma's, inclusief gezamenlijke programma's voor vrijwillige terugkeer voor specifieke landen en regio's van herkomst, vorig verblijf of doorreis;</p> <p>(d) studies over de huidige situatie en mogelijkheden om de administratieve samenwerking tussen lidstaten op het gebied van terugkeer te verbeteren alsook over de rol die internationale en niet-gouvernementele organisaties in deze context moeten spelen;</p> <p>(e) uitwisseling van informatie, bijstand en adviesverlening op het vlak van terugkeer van bijzonder kwetsbare groepen;</p> <p>(f) organisatie van studiebijeenkomsten voor mensen uit de praktijk over beproefde methoden waarbij de nadruk wordt gelegd op specifieke derde landen en/of regio's;</p> <p>(g) gezamenlijke maatregelen die de opvang van overgenomen personen in landen van herkomst, vorig verblijf of doorreis mogelijk maken;</p> <p>(h) gezamenlijke ontwikkeling van acties om de duurzame herintegratie van personen in het land van herkomst of vorig verblijf te garanderen;</p> <p>(i) gezamenlijke maatregelen voor de monitoring van de situatie van repatrianten en de duurzaamheid van hun situatie na hun terugkeer</p> <p><u>(j) organisatie van seminars en gezamenlijke opleidingscursussen voor het personeel van de bevoegde nationale, regionale, lokale, stedelijke en andere bestuurlijke, handhavings- en justitiële organen;</u></p> <p><u>(k) verspreiding van een „Handboek van praktijkvoorbeelden”, een gezamenlijk initiatief van de Raad, de Commissie, het EP en het CvdR, waarin bijdragen staan van de nationale, regionale en lokale autoriteiten, en waarin strategieën worden aangereikt voor toenadering tussen de burgers, samenwerking met verenigingen en ngo's, oprichting van lokale netwerken, gegevensverzameling en studies en samenwerking met politiekorpsen en instellingen.</u></p> <p><u>Waar nodig moet in het kader van de actie rekening worden gehouden met de regionale en de lokale autoriteiten.</u></p>

Motivering

Aangezien op dit Commissievoorstel de medebeslissingsprocedure van toepassing is, moet het Comité concrete wijzigingen voorstellen, en daarbij het model van het EP aanhouden.

2.6 Het Comité betreurt dat in de vier besluiten maar weinig middelen ter beschikking worden gesteld voor technische bijstand; voorlichtingscampagnes zijn nochtans van cruciaal belang voor het welslagen en de doeltreffendheid van beleidsmaatregelen op het vlak van vrijheid, veiligheid en recht.

2.7 De lokale en regionale autoriteiten zouden opleidingsprogramma's moeten uitwisselen en via partnerschappen met de bevoegde Europese en nationale autoriteiten moeten streven naar synergie.

2.8 De lokale en regionale autoriteiten moeten er toe bijdragen dat de maatregelen uit het kaderprogramma zo snel en doeltreffend mogelijk worden uitgevoerd.

2.9 Het Comité wil een eigen actieplan opzetten, dat gericht is op een eerlijke taakverdeling, zowel tussen de lidstaten, als binnen de lidstaten tussen de nationale, de regionale, de lokale, de stedelijke en andere voor migratie bevoegde autoriteiten.

2.10 Het Comité wenst te worden gezien als een onmisbare, op de Gemeenschap gerichte partner, die kan bijdragen tot een duidelijker afbakening van de bevoegdheden van de lokale en regionale vertegenwoordigers op het vlak van de financiering en het beheer van de migratiestromen in de periode 2007-2013; op die manier zullen zij vlotter kunnen meewerken aan het door de Unie geplande samenwerkingsmechanisme.

Brussel, 16 november 2005.

De voorzitter
van het Comité van de Regio's
Peter STRAUB
